

Bemyndigelse til at træffe Foranstaltninger til Anskaffelse af fælles Græs gang.

12. — Skulde nogen Sundhedskommission synes, at der i dens Distrikt, hvis det henhører under Byen, eller i et Sogn i dens Distrikt, hvis det henhører under Landet, kan anskaffes Grund, som kan yde fælles Græs gang til en Pris eller Leje, der giver rimelig Anledning til at formode, at alle de Udgifter, som Sundhedskommissionen har paadrager sig ved Anskaffelsen af Grunden eller paa anden Maade desangaaende, efter at Grunden var anskaffet, ville kunne dækkes ved de Udgifter, som kan opnaas deraf; og fremdeles at Hensynet til de arbejdende Klasjers Behov gør det ønskeligt, at saadan Grund anskaffes, skal Sundhedskommissionen forelægge Provinsialøvrigheden i den Provins, i hvilken Distriktet eller Sognet helt eller delvis er beliggende, et Forslag til Anskaffelsen af saadan fælles Græs gang, og finder Provinsialøvrigheden, at dette Forslag er formaalstjenligt, kan den bemyndige Sundhedskommissionen til at virkeliggøre det, og naar der er udstedt en saadan Bemyndigelse, skal denne Lov, med de nødvendige Indskrænkninger, være lige saa gyldig, som om der ved Ordet „Udstykning“ i denne Lov ogsaa forståedes fælles Græs gang, og ved Ordet „Leje“ en Afgift for at holde Kreaturer paa Græs.

Dog saaledes, at de ifølge denne Lov udstedte Bestemmelser kunne udstrækkes til at angaa Ordningen af Kreatureres Græsning paa den fælles Græs gang, Fastsættelsen af, hvilke Personer der skulle være berettigede til at sætte Kreaturerne paa Græs, — Antallet af Kreaturer, som maa græsse, Betingelserne, paa hvilke de maa græsse, og Afgiften, som skal betales for hvert Kreatur, samt i det hele taget, hvad der angaar Ordenen paa den fælles Græs gang.

Bemyndigelse for Lovforstandere og Lodtillidsmænd til at overdrage til Sundhedskommissionen.

13. — (1.) Lovforstanderne, som henhøre under Udstiftningsloven af 1845 og de dertil hørende Vædringslove, og som bestyre alle de Grunde, som ifølge bemeldte Love ere blevne indrettede, enten før eller efter, at denne Lov er traadt i Kraft, til Lodder eller Markhaver for et Steds fattige Arbejdere, kunne træffe Overenskomst med den Sundhedskommission, i hvis Distrikt et saadant Sted er helt eller delvis beliggende, om at overdrage Bestyrelsen af denne Grund til Sundhedskommissionen paa saadanne Vilkaar og Betingelser, som de kunne blive enige om, og for Lovforstanderens Vedkommende, efter at de ere blevne stadfæstede af Landkommissionærerne for England, hvorefter saadan Grund skal forblive i Sundhedskommissionens Besiddelse.

(2.) Alle de i Loven af 1882 om Udvidelse af Jordlodder omtalte Tillidsmænd (trustees), som ifølge denne Lov eller en hvilken som helst anden Lov have det Hverv eller ere bemyndigede til at udleje Grunde i Lodder til Husmænd, Arbejdere, Daglejere eller andre kunne, hvis de finde det rigtig, i Stedet for at udleje disse Grunde paa den i bemeldte Love omhandlede Maade, sælge eller leje dem til den Sundhedskommission, i hvis Distrikt de helt eller delvis ere beliggende, paa saadanne Vilkaar, som de kunne blive enige om, og for bemeldte Tillidsmænds Vedkommende efter at de ere blevne stadfæstede af Fattigkommissionæren for England og Wales.

(3.) Disse Lovbestemmelser skulle gælde for Grunde, der ere komne i Sundhedskommissionens Besiddelse i Overensstemmelse med denne Paragraf, paa samme Maade som om de vare blevne anskaffede af Sundhedskommissionen, i Kraft af denne Lovs almindelige Bestemmelser.

Ungatende Foreninger af Sogn og skatteyndende Stad.

14. — (1.) Have to eller flere Sogne paadrager sig Udgifter formeblst denne Lov, skulle disse Udgifter fordeles mellem disse Sogne paa samme Maade og ifølge de samme Bestemmelser, der gælde for Fordelingen af de særlige Udgifter, der ere paadragne til fælles bedste for to eller flere skatteyndende Steder, som anført i Sundhedsloven af 1875.